௳

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி ௭.] 1918ஆ ஏப்ரல்மீ [பகுதி ௪

சாந்தோக்யோபநிஷத்து.

ஏழாவது பிரபாடகம்.

கண்டம் ௧.

௫. சநத்குமாரர் நாரதரை நோக்கி முனிவரே! நீர் அத்யயநம் செய்தவையனைத்தும் பெயர் மாத்திரந்தான். இருக்குவேத முதலியனவும் அங்ஙனமே. ஆகலின் அப்பெயர்களைப் பிரமமாகவெண்ணி உபாசனை செய்வாயாக.

௧. பெயர்களைப் பிரமமாகவெண்ணி யுபாசிக்கின், அப்பெயர்களினுள் அடங்கியுள்ள விஷயங்களனைத்தும் கோசரமாகும். அப்போது நாரதர் அப்பெயர்களைக்காட்டிலும் பெரிது ஏதாவதிருக்கிறதோ அங்ஙனமிருந்தால் சொல்லுக என சனத்குமாரா சொல்லுகிறார்.

கண்டம் ௨.

பெயராகிய நாமத்தைக்காட்டிலும் வாக்கானது பெரிது, வாக்கினால் இருக்குவேத முதலியவை உச்சரிக்கப்படுகிறது. அங்ஙனமே மற்றைய வேதங்களும்

மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கு மூலம் விலை அணா ௮.

அன்றியும் சுவர்க்கம், பிருதிவி, வாயு, ஆகாயம், ஜலம், தேஜஸ, தேவர்கள், மனிதர்கள், மிருகங்கள், பட்சிகள், செடி, மரங்கள், துஷ்ட ஜெந்துக்கள், தருமம், அதருமம், சத்தியம், அனிருதம், சாது, அசாது, மனதிற்குப் பிரியமுள்ளவை, இல்லாதவை, யனைத்தையுந் தெரிவிக்கிறது. வாக்கொன்று இல்லாமற்போனால் தருமா தரும முதலிய யாவுந்தெரியாது. ஆகவே எல்லாவற்றையும் தெரிவிப்பது வாக்கு அவ்வாக்கினையே பிரமமாக உபாசனை செய்க.

உ. வாக்கினைப் பிரமமாக யுபாசிக்கின் அவ்வாக்கினடங்கியிருக்கும் விஷயங்களனைத்துங் கோசரமாகும். அப்போது நாரதர் வாக்கினைக் காட்டிலும் பெரிது ஏதாவதிருக்கிறதோ அங்ஙனமிருந்தால் சொல்லுக எனத் சனத்குமாரர் சொல்லுகிறார்.

கண்டம் ரு.

வாக்கினைக்காட்டிலும் மனது பெரிது எங்ஙனமெனில், இரண்டு நெல்லிக்காய், அல்லது இரண்டு இலந்தம்பழம், அல்லது இரண்டு தானிக்காய்களை ஒரு அங்கையிலடக்கிக்கொள்ளுமோ அங்ஙனமே நாமத்தையும் வாக்கினையும் மன மடக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. மந்திரங்களைத் தியானம் செய்யவேண்டுமென மனத்தில் நினைத்தால் தான் தியானஞ்செய்ய முடியும். நினைத்த பிறகே கர்மங்களு நிகழுகிறது. நினைத்தால்தான் புத்திரர் முதலானவர்களையும் உலகங்களையுமடைகின்றான். ஆகவேமனமே ஆத்துமா, லோகம், பிரமம். ஆதலினால் மனத்தினையே பிரமமாக வுபாசி.

உ. நாரதர், மனதைக் காட்டிலும் பெரிது உண்டோ, உண்டெனிற் சொல்லுக என்றனர் சனத்குமாரர் சொல்லுகிறார்.

கண்டம் சு.

மனதினைக்காட்டிலும் சங்கற்பம் பெரிது. சங்கற்பமென்றுண்டாகிறதோ? அப்போதே நினைவுண்டாகிறது மனமுண்டாகிறது பிறகு வாக்கைக் கிளப்புகிறது. வாக்கு நாமத்தையுண்டாக்குகிறது. நாமங்களில் மந்திரம் அடங்கியுள்ளது. மந்திரங்களில் நாமங்கள் அடங்கி யிருக்கின்றன.

செய்யுளிலக்கணம் விலை அணா 8.

உ. இவையனைத்தும் சங்கற்பத்திலடங்கி யுற்பத்தியாகின்றன. சுவர்க்கமும், பிருதிவியும் சங்கற்பத்தாலுண்டாகின்றன. வாயு, ஆகாயம், அப்பு, தேஜசு முதலியவும் அங்ஙனமே. இவையின சங்கற்பத்தால் மழை, மழையாலன்னம், அன்னத்தால் பிராணன், பிராணனால் மந்திரம், மந்திரத்தால் அக்கினி ஹோத்திராதி கருமம், அக்கர்மத்தால் சுவர்க்காதிபலன், அப்பலத்தால் எல்லாசங்கற்பமு மூலமாம். ஆகவே சங்கற்பத்தைப் பிரமமாக உபாசி.

ங. இங்ஙனம் உபாசிப்பவனுக்குத் துருவமாயிருக்கின்ற உலகங்கள் கிடைக்கின்றன, துருவனாகவே பிரதிஷ்டிக்கப்படுகிறான். 'நாரதர், சங்கற்பத்தைக் காட்டிலும் பெரிது உளதோ இருந்தால் சொல்லுக என்றனர். சனற்குமாரர் சொல்லுகிறார்.

மனவழகு.

நீதி.

ஆயு: கர்ம சவித்தஞ்ச
வித்யா நிதந மேவச
ஏதே பஞ்ச விஸிக்யந்தே
கர்ப்பஸ் தஸ்யைவ தேஹிந:

ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் அது கர்ப்பத்துக்குள் ளிருக்கும்போதே அதன் வயது தொழில்களும் கல்வி மரணம் ஆகிய இவ்வைந்தும் நிச்சயித்து எழுதப்படுகின்றன.

தாயுமான சுவாமி பாடல் மெய்கண்ட விருத்தியுரை ரூபா 3—3—0

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராமமூர்த்தி.

இராமன் என்னும் பெயர் சுப்பிரமணியக் கடவுட்கே உரியது. இரம்மியத்தை யுடையவர் சகலகுண சம்பன்னர் அவராகவே விளங்கலானென்க. இரம்மியம் என்பது மகிழ்ச்சி முதலிய பல பொருளைத்தரால் சப்தார்த்த நிர்ணய முதலியவற்றிற் காண்க. விட்டுணுவின் பிறவிகளுளொன்றாய தசரதன் மகனுக்கு உரைப்பாருமுளர். அஃதவர்க்கு இடுகுறியாகப் பெயராமன்றி யிடுகுறி மரபன்றென்பது தெள்ளிதிற் றுணியப்படுமென்க. என்னை? அவர் தம் மிருபானொன்று பிறவிகளுட் சமதக்கினி முனிவரின் குமாரனைப் பிறந்தாற்கும் இராமன் என்று பெயர். வசுதேவர்க்கு உரோகிணி வயிற்றிற் றோன்றியாற்கும் இராமன் என்று பெயர். இங்ஙனம் இராமனென்று மற்றையர்க்கும் வைக்கப்பட்டிருத்தலானும், அதுபோல இற்றை ஞான்றும் நம்மனோர் பலர் குகப்பரம்பொருளின் திருப்பெயர்களான ஆறுமுகன், வேலன், குமாரனாதிய பெயர்களைத் தத்தம் குமாரர்க்கு வைத்தல் கண்கூடாகலானும், தசரத புத்திரர் பல்வகைத் துன்பங்களினு முழந்து போதலானும் அஃதவற்குப் பொருந்தாமை யறிக. இங்ஙனமே வேதங்களில் வரூஉம் நாராயணன், கோவிந்தன், கோபாலன், மாதவன், கேசவன் முதலிய பெயர்களெல்லாஞ் சிவபெருமானுக்குங் குகப்பெருமானுக்கும் வாச்சியமாகப் பொருந்தற்பாலனவென்பது ஆன்றோர் துணிபாம்.

அதுபற்றியன்றே அப்பய தீக்ஷித சுவாமிகளும் கேசவாதி நாம சிவ பரத்துவ நிரூபணத்துக் கூறியுள்ளார். அந்நூலின்கண் இந்நாமங்களை யெல்லாஞ் சிவபர மாக்கினமைகண்டு தெளிக. வைணவ நண்பர்கள் மற்றைய நாமங்களெல்லாவற்றையு மியைக்கினு மியைக்கலாம், நாராயண னென்ற பெயர் மற்றையோர்க்கு எவ்வாற்றானும் மியையாதென்பர். அதனையு மெமது சிவகுகக் கடவுட்கு ஆக்கிக்காண்பாம். நாராயணனென்பது நாரசமூகங்களிலிருப்பவன் எனப் பொருள் ஆற்றல் கோடலால் ஆன்மாக்களோடும் பரமான்மாவா யிருப்பவனென்பது போதரும். இங்ஙனம் பொருள் கொள்ளுங்கால் அத்துவம் பாதிக்குமெனின் அற்றன்று.

னருடைய தொகுதி நாரம் எனத் தொகுதிப்பொருள் பற்றி அன் விகுதிவருமென்னும் பாணினி சூத்திரத்தால் அன்விகுதிபெற்று நிற்ப, அதன்மேல் வாசாரப்பொருளுணர்த்துங் கசர ஙகர வித்துக்களையுடைய யகர விகுதிவந்து அயனிண்டு நாராயவென நின்றவழி, அதுவும் பகுதித் தன்மைப்படுதலின் அதன்மேல் வினைமுதற் பொருண்மையுணர்த்தும் லகர டகர வித்துக்களையுடைய யுகா விகுதியவவெனத் திரிந்து நாராயநவென நின்றவழி, வினைப்பெயர் விகுதியின்ற நகரம் ணகரமாய்த் திரியுமென்பதனால் அங்ஙனந் திரிந்து நாராயணனென வொருமொழியாய் உயிர்த்தொகையை யொத்து நிற்பனென்னும் பொருட்டாய்க் காரணக்குறியாயவாறு காண்க. இங்ஙனம் நாராயணனென்பது லகர டகர வித்துக்களையுடைய யுகாவீற்றுச் சொல்லாகலினன்றே, பெண்பாலின் நாராயணியென ஙகர ரகர வித்துக்களையுடைய ஈகார விகுதியீற்றான் யாண்டும் வழங்குவதூஉமென்க. யுகர விகுதியீற்றுச் சொல்லெனக் கொள்ளாக்கால் நாராயணியென ஈகார விகுதிபெறுதற்கு விதியின்மை யுணர்க. நாராயணனென்னும் வடமொழிக்கு இங்ஙனம் விகுதிமேல் விகுதிபுணர்த்துச் செய்கை செய்வனவெல்லாம் வடமொழி வியாகரணத்திற் கண்டு கொள்க.

இங்ஙனம் நாராயண சப்தமே யாகுங்கால், இராமசப்தம் அவதா வியப்பன்றென்க. இரகுவமிசத்திற்றோன்றிய தசரதன் மகா சிவபத்தியுடையவன். தனக்குப் புத்திரசந்தான மின்மையாற் கௌசலையன்றிக் கைகேயி சுமித்திரை யென்பாரையு மணந்தான். அவர்க்கு மங்கைமில்லாமைகண்டு மனம் வருந்தி யிருந்தகாலை, இருசிய சிருங்கர் என்னுங் கலைக்கோட்டுமுனிவர் தோன்றி,

" இஷ்டிந்தேஹம் கரிஷ்யாமி புத்ரீயாம்
புத்ரகாரணாத்
அதர்வசிரஸிப்ரோக்தை: மந்த்ரத்ரு
ஷ்டைர் விதாநத:"

(ஓ அரசனே! சிற்குயாம் அதர்வ சிரசு என்ற வேதபாகத்திற்கூறப்பட்ட மந்திரங்களால் அமைந்த விதிப்படி புத்திர காமேட்டியைப் புத்திரோற்பத்திக்காகச் செய்விப்பேம்.)

என்றிவ்வாறுரைத்து அதர்வசிர மந்திரங்கூறி இட்டிசெய்தமையாலோர் புருடனளித்த பாயசத்தினால் இராமன் இலக்குமணன் பரதன் சத்

பகவத்கீதார்த்த பங்கம் விலை அணா—1.

துருக்கன் என்பார் தோன்றினர். தாசரதி தாடகையை வதைத்துச் சீதையை மணந்து தன் தந்தைவரத்தைக் காக்கும் படிமனையாளுடன் காட்டிற்குச் சென்றிருந்த காலை, மாயமானை யுண்மைமானென்று துரத்தப்போன காலை இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துசென்றான். அதனால் துக்கக்கடலின் மூழ்கிய இராகவன் தாமிர சூடத்தலசம் என்னுந்தலத்தையடைந்து குகக் கடவுளைநோக்கித் தவமுஞற்ற அவர்தோன்றித் திருவாய்மலர்ந்தருளுவார்.

கோதண்டராகவனே! ஓர் பெண் பொருட்டாக நீ இரங்குவது அழகன்று "வழும்புதடி சூடரென்பு வார்நரம்பு மேதை செய்த்தோர் தழூஉம் புழுக்கண் மூளை மயிர்சருமம் மாதிகள் குழூஉம்-கொழும்பொதியைப் பகுத்திடின் காற்கோற்றொடியா ளெவள்காட்டாய்-விழும்பிணத்தெவ்வுறுப்பிலும் விழையாமை விடலினவாய்"

என்பதுணர்ந்து கொள்க, பயனில்லாத சானகியைப் பெரும்பேறாக மதித்து அலைகின்றனை. அறிவு மிக்க மானுடப்பிறவியை யெடுத்துப் பெற வேண்டிய பயனை விடுத்துச் சிறிது கணச்சுகத்தை நினைந்து மாழ்கின்றனை. இராகவ! பசுபாசமென்று சொல்லப்படுகின்ற சராசர மெல்லாவற்றையுந் தொழிற்படுத்துகின்ற பதியா மெம்மையும் மலமென்னும் வலியகோளினால் தொந்த நின்னையும் உள்ளவாறு அறிதி, இடம், பொருள், ஏவல் முதலியனபோல ஒழியாது உன்னோடு கூடப்பிறந்த உடம்பே உனக்கு வேறுப் பிரிந்தழியுமாயின் பெண் என்னும் அவ்வுடல் சொந்தமாகுமோ! சீதையைச் சனகன் மகளென்று நினைக்கின்றாய் அவ்வாறல்லள். தூக்கிக் கொண்டு சென்ற இராவணனது புத்திரியே. அதையுஞ் சுருக்கச் சொல்வோம்.

முன்னர் வேதவதி என்னும் பெண் திருமாலினை விவாகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்துத் தவஞ்செய்தாள். அவ்வழிவந்த இராவணன் அவளைக் கண்டுமோகித்துக் கற்பழிக்கத் தொடங்கினன். வேதவதி வருந்தி நினக்கே மகளாகப்பிறந்து உன்னையும் உன்னூரையுந் துணை சுற்றங்களையும் படைகளையும் அழிப்பிக்கின்றேனென்று அக்கினியில் வீழ்ந்து பின் வண்டோதரி வயிற்றில் வந்து பிறந்தாள். அவன் சோதிடர்களை வருவித்துப் பலன் கேட்க, அவர் இக்குழந்தை யிங்குளதேல் இலங்கை முற்றும் நாசமாகும் என்று சொல்ல, குழந்தையைக் கடலிலெறியும்படி இராவணன் உத்தரவிட வண்டோதரி யோர் பெட்டிக்குள் வைத்துப் பூட்டிட்டு மனம்

சைவாகமப்பிரமாண்யம் விலை அணா—12.

வருந்தி அழுதுகொடுத்தாள். அது கடலிலெறியப்பட்டு மிதிலைக்கரையிற் சேர்ந்து மணலால் மூடப்பட்டுக்கிடந்தது. சனகன் புத்திர காமேட்டி யாகஞ் செய்தற்காக உழுவித்தான். கலப்பைச் சால்வழியாகப் பெட்டி காணப்படத் திறந்து பெண்ணுயிருத்தல்கண்டு வளர்த்தான். கலப்பைச் சாலிற் கண்டெடுத்தமையாற் சீதை என்று பெயரிட்டான். ஆதலால் தன் மகளென்று அறியாமல் இராவணனும் மோகித்தெடுத்துச் சென்றான். சீதைக்கும் இராவணன் தந்தையென்று தெரியாது. உனக்கும் இவ்வுண்மைகள் தெரிந்தில.

பெண்களாலே துன்பம் பெரிதும் வருமென்பது துணிபு. உனது தந்தை பெண்ணின் சொல்லால் இறந்தான். நீயோ அப்பெண் பிரிவால் வருந்துகின்றனை. இவையிரண்டுமே தக்கசாட்சி ஆதலாற் பெண்ணாசையைவிடுதி. அதற்காகக் கலங்காதே. அன்றிச் சீதையை மீட்பது கருத்தாயின் மந்திரமொன்று உபதேசிக்கின்றோம். நுந்தையும் அவன் வழிவந்தாரும் நம்மடியவர். தசரதன் எம்மிடத்துப் பத்தியுடையவன். அதனாற்றான் உனக்கு, எமக்கும் எமது தந்தையார்க்கும் உரியதாகவுள்ள "இராமன்" என்னும் பெயரைவைத்தான். உனக்கு முன்னேதோன்றிய இராமர்க்கு யாம் சாரூப்பியம் கொடுத்துள்ளோம். வேதங்களிற் கூறப்பட்ட எனது பெயர் இராமன் என்பதற்கு ஐயமின்று. உன்னைப்போலப் பற்பல ராமரைக் கண்டுள்ளோம். வேதத்திலே கூறப்பட்ட இராம சப்தத்திற்குரிய பொருள் நீயேயென்று கருவங்கொண்டாய். அதனாற்றான் இத்துன்பம் அநுபவிக்கின்றாய். தசரத ராமனாகிய நீ இவ்வாறு கொள்ளின், பரசுராமன், பலராமன் என்பார் என் சொல்வார்! இன்னும் மற்றைய இராமர்கள் என் கூறுவார். அதர்வணவேதம்-இராமரகசியோப நிடதத்திலே,

ராமஸ்திரிணேத்திரம் சோமார்த்த தாரிணம் சூலிநம்பரம்!
பஸ்மோத்தூளித சர்வாங்கம் கபர்த்தி நமுபாஸ்மஹே!

என்று கூறப்பட்டதனாற் சிவபெருமானென்பதே நன்கு வெளியாம். நிற்கு ஆயின் கூறிய மூன்று கண்களெங்கே, பிறைச்சந்திரதாரணம் எங்கே, உமையை நீ பாதியுடம்பாகத் தரித்திருக்கின்றனையா, அதற்கு மாறாகப் பெண்டிழந்தாயன்றோ, சூலமில்லையே. கோதண்டந்தரித்துக் கோதண்டராமன் எனப்பெற்றனையேயன்றிச் சூலராமன் ஆனாயல்லை. இதனால் இரா

திருத்தொண்டர் வெண்பா (திருத்தொண்டர்புராணசாரம்) விலை அணா—1.

மென்னும் பெயரும் மந்திரமுஞ் சிவபெருமானுக்கும் எமக்குமே யுரிய தாம். திருமால் இதற்கு முன்னெடுத்த மூன்று இராமாவதாரத்தில் எம்மையும் பூசித்து மூலசேதுவுஞ் செய்தமையினால் இந்த மந்திரத்தை யுபதேசித்துளேம். சடக்கர மந்திரம் தூலம் சூக்குமம் காரணம் என மூவகைப்படும். தூலசடக்கர மந்திரத்திலேயுள்ள இரண்டாமெழுத்தும், சூக்கும சடக்கரத்தின் இரண்டாமெழுத்துங் கூட்டியுன் "ராம" என்னு மந்திரமாதல் காண்க. சூக்கும சடக்கரத்திலே நிலைமாறலாலே "(கு)மரரா" என்று நிறலையு மறிகுதி. வேதங்கள் இராமன், இலக்குவன் என்று கூறியது முறையே எமையும், எமது தம்பியாகிய வீரவாகுவையும், சீதை என்று கூறியது தெய்வயானை யம்மையையும் என்றறிவாயாக.

" ஷடக்ஷரஸ்ய மாகாத்மியம் சிவோஜா நாதிதத்பர !
ஸ்ரீராமமந்திர ராஜஸ்ய சம்யகர்த்தோய முச்யதே !
யஸதம்மந்த்ர ராஜம் ஸ்ரீராமச்சந்த்ர ஷடக்ஷரம் நித்ய !
மதிதே சோக்தி பூதோபவதி ! ஸவாயு பூதோபவதி "

எனவரும் வேத மகா வசனங்களாலும்,

" காணுபத்யாதி மந்த்ரேஷு கோஷகோ மகனுகிக !
மந்த்ரஸ்தேஷ்வப்ய நாயாஸபலதோ யஷடக்ஷர !
ஷடக்ஷரோயம் மந்த்ரஸ யாத்ஸர்வா கௌக நிவாரண "

எனவரும் வேத வசனங்களாலும் சடக்கர மந்திரம் எல்லாமந்திரங்களிலும் விசேடமுற்றதென்றும், ஸ்ரீராமச் சந்திரனுடையதே சடக்கரமென்றுங் கூறியிருக்கின்றமை தெளிவாகும். என்று கூறி, சீதையைப் பிரிந்ததனாலுண்டாகிய காமாக்கினியைத் தணித்தற்கியலாதிருந்த தசரத இராமனை ஆற்றித்தெளிவித்து, இராமதாரகம் என்னுந் தமது சடக்ஷர மந்திரங்களுள் ஒன்றை யுபதேசித்து, இராக்கதரை வெல்லும் சக்தியையும் அளித்து, ஆகமங்கள் கூறிய வேதாந்தசார சித்தாந்த மகா வாக்கியங்களாகிய சிவத்துவமசி முதலிய நான்கையு முபதேசித்தருளினார். பின்னரும் நின் ஐயத்தை மாற்றுகின்றேம் என்று, விபூதியுத்தூளனமாகத்தரித்த திருமேனியும், சூலாயுதம், பாசம், அங்குசம், தனு பாணங்கள் தரித்த திருக்கரமும், மூன்று திருக்கண்களும் சந்திரதாரண திருமுடியுஞ் சீதையுருவாக தெய்வயானை யம்மையாரும், பொருந்தத் தரிசனங்காட்டியருளினார். தசரத ராமர் தெளிவுற்று இனபக்கடலுள் மூழ்கிச் சென்றார். இதனாலே சிவராம மூர்த்தி, இராமமூர்த்தி, இராமச்சந்திர மூர்த்தி எனப் பெயர் பெற்றார் குகனார்.

அதர்வணவேதம்.

"ஸ்ரீமோமாராம மந்த்ரோயம் வஸிஷ்ண ஸ்துவசுப்ரத!
ருஷிஸ்ஸதாசிவப் புரோக்தோ காயத்ரி ம்சந்த உச்யதே!
ஸ்ரீமோமாராமச் சந்த்ரோத்ர தேவதா பரிகீர்த்திதா!"
"ராமாபிராமாம் ஸௌந்தர்யஸீமாம் சோமாவதம் சகாம்!
பாசாங்குச தநுர்ப்பாணத ராந்தியாயே த்த்ரலோசநம்!
ராமம் த்ரிநேத்திரம் சோமார்த்த தாரிணம் சூலிநம்பரம்!
பஸ்மோத்தூளித சர்வாங்கம் கபர்த்தின முபாஸ்மஹே"

திருச்செந்தூர்ப் புராணம்.

தண்டக வனத்துக் கோதாவரிக்குத் தென்பாங்கர்ச் சீதை
பொன்னெடிப் பிரிந்து காமத் தொன்னழற் பொருதிராமக்
கொண்டனெஞ் சகமுன்றேறக் கோநில்வாக்கியமோர் நான்கும்
பண்டுரைத்தருளி ராமனெனப் பெயர் பரித்தான் குற்றுன்.

இராமமூர்த்தயே நம:

சுப்பிரமணிய பராக்கிரமத்தில் கண்டது

அ. பழனிவேலாயுதம் பிள்ளை,
காரைக்கால்.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

தமிழ்ப்பழமை.*

இந்நாடு முதற்சங்க காலத்தில் நான்குபக்கமும் கடலாற்சூழப் பெற்று நாவலந்தீவு என்ற பேர் பெற்றிருந்தது. பின்னர் விந்தமலைக்கு வடக்கிலிருந்த கடலிருந்த பூமி மேற்கிளம்பி மலையாகி இமயமலை என்ற பேர் பெற்றது. இமயமலை தோன்றிய பின்னர் பெர்சியாவிலிருந்து ஆரியர் இந்நாட்டிக்கு வந்து குடியேறினர்.

* சிதம்பரம் ஸ்ரீமத்-ஆறுமுக நாவலர் கல்லூரியில் மறைத்திருவண் விருதை சிவஞானயோகிகள் செய்த உபந்நியாசம்.

மக்கள் முதலிற் றோன்றிய இடம் இப்பொழுது இந்துமாக்கடலின் மூழ்கிக் கிடக்கும். லெமூரியா (தமிழகம்) என்பது ஆங்கில நூலாசிரியர் பலர் கொள்கை "பாண்டி நாடே பழம்பதி" என்பது முதலிய தமிழாசிரியர் கொள்கையும் அதை ஆதரிக்கின்றது. தமிழகத்திற்றோன்றி இயல்மொழியாகிய தமிழ் பேசிப் பல்கிப்பெருகிப் பல நாடுகளிற் சென்று குடியேறிய தமிழர் அவ்வவ்விடங்களுக்குத் தக்கபடி பலவாறு மாறுபட்ட மொழிகள்படைத்துப் பேசி வெவ்வேறு சாதியார் ஆயினர். இந்நாட்டுக்கு மறுபடி திரும்பி வந்தவர்களில் ஆரியரும் ஒரு கூட்டத்தார் ஆவர்.

தமிழர் ஐந்திணைமாக்களாக எண்ணப்பட்டனர். ஆனால் சாதி வேற்றுமை கிடையாது. உலகம் நடைபெறு முறையில் அந்தணர் அரசர் வணிகர் வினைஞர் என்ற தொழிலினராயினர். தொழில்கள் முப்பகுப்பிற்பட்ட பதினெண்வகையன. தமிழர் சைவவைணவம்பற்றிக் கொலையை பழியெனக்கொண்டனர். ஆரியர் வேள்வி பற்றிய கொலையை உயர்வெனக் கொண்டனர். தமிழர் முப்பொருளுண்மை தேர்ந்தவர். ஆரியர் உயிர் மாயைகளுக்கு இன்மைகூறிப் பதியொன்றுக்கே யுண்மைகூறுபவர். ஆரியர் இருக்கு முதலிய வேதங்கள் தமிழ்த்தொல் காப்பியத்துக்குப் பிற்பட்டனவென்று நச்சினார்க்கினியார் முதலியர் கூறுகின்றனர். பல ஆராய்ச்சிக்காரர் இருக்கு முதலிய வேதகாலம் ஏறக்குறைய 5000 - ஆண்டு என்று தீர்மானிக்கின்றனர்.

வைவசுதமநு தமிழரசனென்று பாகவத முதலிய புராணங்கள் கூறுகின்றன. வேதங்களு மதை யொத்துக்கொள்ளுகின்றன. மநுவழிவந்த சூரியகுலம் சந்திர குலங்களும் தமிழர்க்குரியனவே. அவ்வழி வந்தவரே சேர சோழ பாண்டியர். ஆதலால் படைப்புக் காலந்தொட்டுத்தமிழ்மொழி உலக வழக்கில் நிலையுற்று வருகின்றது. ஆரியர் புகழ்ந்துகூறும் இருடிகளும் பேசிய மொழி தமிழே.

வடமொழி ஆரியர் வேள்வி முதலிய எல்லாக் கிரியைகளுக்கும் வேண்டிய மந்திரங்கள் அமைத்துவைத்தற் கேற்படுத்த நன்றாக்கப்பட்ட (சம்ஸ்கிருதம்) மொழி நெடுநாள் பரம்பரையாய் ஓதிவந்ததே யன்றி எழுதிவைக்கப் படவில்லை. அதனாலே அதற்குரிய எழுத்தமைக்கப்படவில்லை. அத்தகைய வடமொழியில் பல அரிய விடயங்கள் எழுதிவைக்கப்பட்டுள்ளன.

மணவழகு சரித்திரம் (படத்துடன்) விலை அணா—4.

தமிழில் எல்லா நூல்களும் நிரம்பியிருந்தன. முதலாவதூழி இரண்டாவதூழிகளில் அளவிறந்த நூல்கள் கடல்கொள்ளப்பட்டன. தமிழினின்று மொழி பெயர்க்கப்பட்ட வடமொழி ஆகமங்களில் தமிழ் நூற்கள் பல உயிர்த்திருக்கின்றன. இவ்வாறு மிகச்சிறப்புடைய தமிழ் மொழியை இப்பொழுது போற்றுவாரில்லை. இக்காலத்தில் சிவாலயங்களைப் பழுது பார்த்து நன்னிலையில் வைத்துப் போற்றும் நாட்டுக்கோட்டை பிரபுக்கள் தமிழ் நூற் கல்லூரிகள்வைத்து அவற்றில் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களும் தமிழ் மறையும் ஓதுவிப்பார்களானால் தமிழ் நன்னிலைமை யடையும் அவர்கள் புதுப்பித்த சிவத்தளிகளை முறையில் தொழும் அடியார் தொகையும் பெருகும்.

ஆறுமுக நாவலரவர்கள் தமிழ்ப் பாடசாலை யேற்படுத்தியிருப்பது கொண்டாடத்தக்கது இப்பொழுது ஷ்யார் பரம்பரையில் வந்த திருவன் பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்கள் கல்லூரியமைத்து இதில் வித்வான் வருப்பு ஏற்படுத்தி நடத்தல் மிகப்போற்றத் தக்கது.

இத்தென்னிந்தியாவில் இத்தகைத் தமிழ்க் கல்லூரிகள் நூற்றுக்கதிக மிருக்கவேண்டும்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சேக்கிழார் கவி நலமாண்பு.

பெரிய புராணம்.

—:0:—

சிவானுபூதிச் செல்வர்களாகிய சான்றோர் நூல்களுள் செம்பொருளேயன்றி குறிப்பிற்றருபொருள் மிகுதியும உள்ளன. அவை நுணுகி யறிவார்க்கே சமுத்திர கலச நியாயமாக புலப்படற்குரியன.

அந்நூற்களுட் சிலவற்றையேனும் பன்முறை நுணுகி யறியப்புகுங் கருமத்தை மேற்கோடற்கு நம் ஆயுட்பிரமாணம் பற்றாததாகும். ஆயினும் அச்சிவானுபூதிச் செல்வர்களது நூற்பொருள் ஆராய்ச்சியில் மனத்திற்குண்டாம் இன்பம்போல் வேறெக்கருமத்திலும் உண்டாவதில்லையென்பது அறிவுடையோரது அநுபவ சித்தமே.

நூல் என்பது பல பாஷைகளில் பன்னூல்களிருப்பினும் மானிடப் பிறப்பெய்தியார்க்குரிய நான்கு பொருளையும் அளிக்கக்கூடிய நூல்கள் எதுவோ. அவற்றைத் தான் ஈண்டு நூல் என்று கூற முன் வந்தனே னென்பது கூறாதே யமையும்.

“அறம் பொருளின்பம்வீடடைதல் நூற்பயனே”
“அந்நூல்களே நவில்தொறும் நூனயம்போலும்” என்னும் வாக்கிற் கிலக்கியமாய்ப் பலமுறை யாராயப்புகினும் ஒவ்வொரு முறையிலும் புதிய புதிய விஷயங்களை அறிதற்கிடனுளவென்பது தெளியக் கிடந்தன.

நாயிற்கடையினும் கடையனாகிய நான் எனது சிற்றறிவிற்குத் தோற்றியதை வெளியிடுகின்றேன்.

அறிஞர்கள் குணத்தைக் கொண்டு, குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வார்களெனப் பெரிதும் நம்புகின்றேன்.

“உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில்சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்ச்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.”

இத்திருவருட் பாசுரத்தில் உலகமென்னும் பல பொருள் ஒரு சொல் ஈண்டு அறிஞரை உணர்த்தி நின்றது. எல்லாம் என்னும் விரவுப்பெயர் உணர்த்தற்குரிய அறிஞர் எல்லாரையும் தழுவி நின்றது.

உணர்வதென்பது சொரூப இயல்பாமென்க. எனவே உணர்ந்தவா றோதுதற்கு அவ்வுணர்ச்சி பொருள் மாத்திரமாய் உணரும் இந்திரிய பிரத்தியட்சமென்னும் நிருவிகற்ப ஞானத்துக்கும் பொருள், கன்மம், குணம், சாதி, பெயர் என்னும் ஐந்தனோடு விசேடித்துணரும் மானசப் பிரத்தியட்சமென்னும் சவிகற்ப ஞானத்துக்கும். வேறாய் இந்திரியங்களையும், அந்தக்கரணங்களையும் அபேட்சியாத நிருவிகற்ப ஞான மாதலின் ஓதுதல் பொருந்தாது அதனால் ஓதுதற்கரியவன் என்றும் அருளினார்.

ஒளியுள்ள பொருள்களாகிய சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்னும் புறவொளிகட்கும். இந்திரியம் மனசு, ஆன்மபோதம் என்னும் அகவொளிகட்கும் ஒளிகொடுக்கும் பொருளாய சுயம்பிரகாசமாய் நிற்றலில், அலகில்

சோதியன் என்றும் அவ்விதத் தன்மையுடையனேனும் யாவருங்காண அருளுருவங்கொண்டு சிற்றம்பலத்தின்கண் ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்தருளுகின்றாரென்பது தோன்ற அம்பலத்தாடுவான் என்றும் அருளினர். பக்குவான்மாக்களின் உளத்தடத்தின்மேலாம் அதிசய குணங்களோடு மலர்தலின் மலர்ச்சிலம்படி என்றும் அருளினர்.

வாழ்த்தி வணங்குவாம் என்றதனால், வாழ்த்தும் வணக்கமுமாகிய இருவகை மங்களத்தையும் உணர்த்திற்று. யாம் என்னும் எழுவாய் மறைந்து நின்றது.

வணங்குவாமென்பது உயர்வின்கண் வந்த தனித்தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.

(குறிப்பு) தெய்வத் திருவருளுருவாய் தோன்றிய நமது ஸ்ரீ சேக்கிழார் சுவாமிகள் பாட இவ்வுலகிற்கு அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் திருவருட் பெருக்கை விளக்க வந்தமையால் முதற்பாசுரத்தை அறுபத்துமூன்று அட்சரத்தாலமைத்த மாட்சிமையையும் எவ்வாறு கூறுவேன்.

"ஊனடைந்த வுடம்பின் பிறவியே
தானடைந்த வுறுதியைச் சாருமால்
தேனடைந்த மலர்ப்பொழிற் றில்லையுண்
மாநடஞ்செய வரதற்பொற் றாடொழ"

இப்பாசுரத்தில் வரதற்பொற் றாடொழ பிறவி அடைந்த வுறுதியைச் 'சாருமெனக் கூட்டுக'

(குறிப்பு) ஊனடைந்த வுடம்பின் பிறவியே என்றது புருடார்த்தங்களுள் மக்கட்பிறப்பே சிறந்த வீடுபேற்றை யடைதற்குரியனவென்பது விளங்கத் தக்க தொன்றும்.

பயன்படாது கழிந்த பிறவிகளினின்றும் பிரித்தமையின், ஏகாரம் பிரிநிலை. ஊனுலாய உடம்பின் பிறப்பென உடம்போடுயிர்க்கு ஒற்றுமை நயம்பட அருளினர். அருளினரேனும் பயனடைவது உயிர் எனக் கோடற் பாலதாம்.

மெய்ப்பொருணாயனார் புராணம்.

(கஉ) "மங்கலம்பெருகமற் றென்வாழ்வு வந்தணைந்ததென்ன
விங்கெழுந் தருளப்பெற்ற தென்கொலோ வென்றுகூற
வுங்களுயகனார் முன்னமுரைத்த வாகமநூன் மண்மேல்
லெங்குமில்லாத தொன்று கொடுவந்தே னியம்பவென்றான்."

தமிழ்ப் பண்டை இலக்கணமாகிய தொல்காப்பியம் வடமொழிப் பாணினீயம் என்னும் இலக்கணத்திற்கு முன்னரே செய்யப்பட்டதென்றும் தமிழ் மொழியின்கண் உள்ள எழுத்துக்கள் இயற்கை ஒலிகளால் அமைந்த எழுத்துக்களென்றும், தமிழ் நூல்களை நன்கு ஆராய்ந்தால் அவற்றின் நுணுக்கங்கள் வெளியாகுமென்றும் கூறி முடித்தனர். பின்னர் அப்பிரேரபணையை ஸ்ரீமான் R P சேதுப் பிள்ளை அவர்கள், B A. ஆமோதித்துப் பேசும்பொழுது தமிழ் மொழியானது ஏனைய உயர் தனிச்செம்மொழிகளோடு ஒப்பவைத்து எண்ணுதற்குரிய உயர்வும் சீர்மையும் உடையதென்றும், இக்காலத்தில் தமிழ் தனிமொழியென்றும் தொன்மொழியென்றும் பல அறிவாளிகள் ஒப்புக்கொண்டபோதிலும் அம்மொழி, நூல் வழக்கோடு உலக வழக்கிலும் காணப்படுகின்றமையால் அது உயர் தனிச் செம்மொழி அன்று எனனும் ஆசங்கை நிகழ்த்துபவர்கள் செம்மொழியின் உண்மை இலக்கணம் உணர்ந்தவரல்லர் என்றும், ஒரு மொழியானது திருந்திய பண்பும் சீர்த்த நாகரிகமும் பொருந்தியதாயிருப்பின் அதுவே உயர் தனிச்செம்மொழி என்ற பெயருக்கு உரியதென்றும், தமிழ் மொழியின் திருந்திய பண்பு அதன் பண்டை இலக்கணமாகிய தொல்காப்பியத்தின் திட்ப நுட்பங்களால் தெளியப்படுமென்றும், ஆதலின் தமிழ் ஏனைய உள்நாட்டு இலக்கண வரம்பில்லா மொழிகள்போல எண்ணப்படுதல் கூடாது என்று நடுவுநிலை தவறாத ஆங்கிலேய நூல் ஆசிரியர்கள் கூறியுள்ளாரென்றும், தமிழ் நூல்களின் தலையாய்ச் சிறப்பும், அகப்பொருள் புறப்பொருள் நுணுக்கமும், சொற்சுவை பொருட்சுவைகளும் அதன் சீர்த்த நாகரிகத்தை விளக்குகின்றனவென்றும், தமிழ்ப் பண்டை இலக்கியங்களில் ஒன்றாகிய திருக்குறள் இக்காலத்தில் வழங்கிவரும் பல ஐரோப்பிய பாஷைகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருப்பதே அப்பாஷையின் உயர்வை உணர்த்துமென்றும் இன்னும் ஏனைய உயர் தனிச் செம்மொழிகள் பல கிளைப் பாஷைகளுக்குத் தாயகமாய் நிற்றல்போல தமிழ் மொழியும் திராவிட மொழிகளாகிய தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளுவம் முதலிய கிளைப் பாஷைகளையுடையதென்றும், ஏனைய செம்மொழிகளினும் தமிழ் மொழி தொன்மையுள்ளது எனபது இன்றைக்கு 2500-வருடங்களுக்கு முன் இயற்றப்பட்டுள்ள தொல்காப்பியமென்னும் இலக்கணத்தாலே நன்கு விளங்குமெனறும், எவ்வாறெனில் இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்புதல் முறையாதலாலும் இலக்கியத்தினின்று எடுபடுவதே இலக்கண

Sivajnana Siddhiyar Rs. 3—0—0.

மாதலாலும், நம் தமிழ்மொழி சரித்திர காலத்திற்கு மிகவும் அப்பாற் பட்ட காலத்திலேயே பல இலக்கியங்களையுடையதாய்ச் சிறப்புற்று ஓங்கி யிருத்தல் வேண்டுமென்றும் ஆகவே தமிழ் தொன்மையும் சீர்மையும் திருந்திய பண்பும்வாய்ந்த செம்மொழியாயிருத்தலின் சர்வகலா சங்கத்தார் தமிழையும் உயர் தனிச் செம்மொழிகளோடு ஒன்றாகவைத்து எண்ண வேண்டுவ தவசியமென்றும் கூறி முடித்தனர். பின்னர், தமிழ்க் களஞ்சியம் பத்திராதிபரான ஸ்ரீமத் ஈசுவர அய்யரவர்கள் தமிழ் தனிமொழி யென்பதற்குத் தக்க சான்றுகள் உள்ளன என்று கூறி ஆமோதித்த பின்னர், பண்டிதை ஸ்ரீமதி அலர்மேல் மங்கைத் தாயாரவர்கள் தமிழ்ப்பாஷை யின் சிறப்பை உணர்ந்துகொள்ளாத சர்வகலாசாலை அங்கத்தினர் சிலர் தமிழ்மொழியைக் குறை கூறுகின்றாரென்றும் தமிழ் சிறந்த பாஷைகளுள் ஒன்றாகவைத்து எண்ணுதற்கு உரிய உயர் வுடைமையால் அதனைச் சர்வ கலாசாலைச்சங்கத்தார் அங்கீகரித்தல் அவசியமென்றும், சொல்லி முடித்தனர். பின்னர் முதல் பிரேரேபணை அங்குக் கூடியிருந்த தமிழ் நன்மக்கள் அனை வராலும் ஒரு முகமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் II.

இரண்டாவது தீர்மானமாவது "சர்வகலாசாலை உயர்தரப் பரிசைக் கட்குச் செல்லும் தமிழ் மாணவர் யாவரும் கற்றற்குரிய நீதி நூல்கள் சிறுகாப்பியங்கள், பிற்காலத்துப் பெருங்காப்பியங்கள், உரை நடை நூல் கள், தருக்கம், எழுத்துச் சொல் விரிபொருள் யாப்பணிச் சுருக்க முதலிய வற்றைப் பொதுவெனவும் எஞ்சிய தமிழ் நூற் பெருந்தொகுதியை.

1. அகப்பொருட் பிரிவு:—அகப் பொருளிலக்கணவிரி, அகப்பொருட் சங்க இலக்கியம், அகப்பொருட் சார்பாய பெருங்காப்பியம், யாப்பணிவிரி, நூலாராய்ச்சி முறை என்பனவற்றை யொரு பகுதியாகவும்,

2. புறப்பொருட் பிரிவு:—புறப் பொருளிலக்கணவிரி, புறப்பொருட் சங்க இலக்கியம், புறச்சார்பாய பெருங்காப்பியம், சரித்திர வாராய்ச்சி என்பனவற்றைப் பிறிதொரு பகுதியாகவும்,

3. சமயநூற் பிரிவு:—(1) பன்னிரு திருமுறை சைவ சித்தாந்த நூல்கள் இவைகளை யொரு கிளையாகவும்.

(2) நாலாயிரப் பிரபந்தம் வியாக்கியானங்கள் பிற வைஷ்ணவ தத்துவ நூல்கள், இவைகளைப் பிறிதொரு கிளையாகவும் பெற்றுள்ள சிறப்பெனவும்

வகுத்து, பொதுப் பாகப் பாடங்களுடன் சிறப்புள் முதல் இருபிரிவினு ளொன்றுதல், இறுதிப் பிரிவினுள் ஒரு கிளையாதல் சிறப்பாகக்கொண்டு ஆழ்ந்து பயின்று தேர்ந்த மாணவர்க்கு அந்நூற்புலமை காட்டும் பட்ட மளித்தல, தமிழ் மொழிக்கண்ணே நுண்மாண் புலமை தழைத்தோங்குதற்கு இன்றியமையாத சாதனமாமென்பது "-அதனைப் பண்டிதர் மணி மங்கலம்-திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்கள் பிரேரேபிக்கும்பொழுது நமது சர்வகலா சங்கத்தில் வடமொழியாகிய ஆரியத்தைப் பல பகுதிகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொன்றிறகும் புலமை காட்டும் பட்டமளித்தல் போலத் தமிழ் நூல்களையும் மூன்றுபிரிவாக வகுத்து தனிப்பட்டம் கொடுத்தல் அவசியமென்றும் தமிழ் நூல்களை அகப்பொருள் நூல்கள், புறப்பொருள் நூல்கள், சமய நூல்கள் எனப் பிரித்து ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு பட்டம் அளித்தல் அவசியமென்றும் அகப்பொருள் நுணுக்கங்கள் தமிழுக்கே சிறப்பாக உரியன ஆதலின் அகப்பொருள் இலக்கண இலக்கியங்களை ஒரு பகுதியாக இருப்பதற்குத் தகுதியுடையன என்றும் புறப்பொருள் இலக்கண இலக்கியங்கள் தமிழ் நாட்டுச் சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கும் பண்டைப் பழக்க வழக்கங்களை உணர்தற்கும் இன்றியமையாத சாதனமாதலின் அவை ஒரு பகுப்பாதலால் அவசியமென்றும் மூன்றாவது சமய நூல்களாகிய சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் வைணவ நூல்கள் தத்துவங்கள் இவை மிகப்பெருமையும் நுண்மையும் வாய்ந்தன வாதலின் அவை ஒரு பகுப்பாக அமைக்கப்படுதல் வேண்டுமென்றும் கூறிமுடித்தனர். பின்னர் இத்தீர்மானத்தை சுவாமி உருத்திரகோடீசுவரரவர்கள் ஆதரித்துப்பேசியபின் ஸ்ரீமத் சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள் அழகிய ஒரு உபந்யாசத்தில் பிரேரபணையைத் தழுவிப் பேசினர். பாஷையானது மக்கள் சமுதாயத்தில் பிறந்து சமுதாய நிகழ்ச்சிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குவதென்றும், பண்டைக்கால நிகழ்ச்சிகளைத் தற்கால நிகழ்ச்சிகளோடு ஒருங்கு சேர்த்துச் செல்லுகின்ற பாஷையே உயர்வுடைய பாஷையென்றும், தமிழ் மொழியானது ஏனைய ஆரியம் முதலிய உயர்தனிச் செம்மொழிகளைப்போல் உலக வழக்கு வீழாமல் வற்றாநீருடைய வளமுடைய ஆறுபோல் பண்டைதொட்டு இக்காலம்வரை சிறந்து விளங்குதலால் தமிழே உயர்வுடைய பாஷையென்றும், நூல் வழக்கில் மட்டுமே காணப்படுகின்ற இறந்த மொழிகளை விடப்பேசுதற்கும் உறவினரோடு உரையாடுதற்கும் உதவுதலால் உலகத்தில் வழக்கிலுள்ள தமிழ் மொழியே சிறந்ததென்றும், தமிழ் மொழி மிகப் பழையமொழி யென்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் உள்ளன என்றும் இப்பொழுது கடலாற் கொள்ளப்பட்ட 'லெமோரியா' என்னும் நாட்டில் தமிழ

தலை சிறந்து விளங்கிற்று என்பது பண்டைநூல் ஒன்றால் தெரிகின்றது என்றும், வடமொழி வேதங்கள் போல தமிழ் மொழியிலும் மறை யென்னும் நூல்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன வென்றும், தமிழ் மிகத் தொன்மையேயுள்ள பாஷையே யாயினும் மற்றைய மொழிகளைப்போல வழக்கு வேறுபடாமல் நாம் வழங்கிவரும் பாஷைக்கும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்திய சங்க காலத்திய பாஷைக்கும் பெரிதும் வித்தியாசம் இல்லை என்றும் இது தமிழுக்கே சிறப்பாக உரிய ஓர் இலக்கண மென்றும், பண்டைத்தமிழ் நூல்களின் இயற்கைத் தோற்றங்கள் சிறிதும் மாறுபடாமல் அமைத்து எழுதப்பட்டுள்ளன என்றும், செய்யுள், மொழி ஆராய்ச்சி, தத்துவம் முதலிய பல துறைகளிலும் தமிழ் நூல்கள் சிறந்து காணப்படுகின்றன வென்றும், அருள் உடைய ஆங்கில அரசாங்கத்தார் இந்நாட்டிற்கு வந்த பொழுது தமிழ் மொழியின் சிறப்பை எவரும் எடுத்துச்சொல்லாததனாலும் தமிழ் மொழியே பயின்று வந்த சிலரும் ஆரியத்தையே உயர்த்திப் பாராட்டினமையாலும் அரசாங்கத்திலும் சர்வ கலாசாலையில் தமிழ் தாழ்ந்த பதவியடைய நேர்ந்ததென்றும் பிற்காலத்தில் தென் நாட்டில் வந்த பாதிரிமார்கள் நம் பாஷையில் ஆர்வங்கொண்டு மொழிபெயர்த்த திருக்குறள் திருவாசகம் நாலடியார் முதலிய நூல்களாலும் தமிழின் உயர்வு ஒருவாறு உணரப்பட்டு நம் சர்வ கலாசங்கத்திலும் டாக்டர் மில்லர் அவர்கள் இருக்கும்வரை தமிழ் மொழி உயர்ந்த வகுப்புகளில் கட்டாயப்பாடமாக இருந்தது என்றும், அவர் தம் நாடு சென்ற பின்னர்த் தமிழ் மக்களது ஊக்கக்குறைவாலும் நம் பாஷையைத் தாழ்த்திப் பேசுதலையே தம் தொழிலாகக்கொண்ட பிறரது இடையறா முயற்சியாலும் தமிழ மொழி இந்நிலை யடைந்தது என்றும், இனியாயினும் நம் தாய்மொழி உயர்வுடையதாக வேண்டுமாயின் நாம் ஊக்கத்துடன் முயற்சித்தல் வேண்டுமென்றும் விரிவாகப் பேசி முடித்தபின்னர் இரண்டாவது தீர்மானம் அனைவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

பின்னர் மூன்றாவதாக, இரண்டு தீர்மானங்களும் சர்வகலா சங்கத்தாருக்குத்தெரிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்ட பின்பு தலைவர் அவர்களுக்கும் தீர்மானங்களைப் பற்றிப் பேசியவர்க்கும் சபைக் காரியதரிசி வந்தனமளிக்க சுமார் 8-45-மணிக்குக் கூட்டம் கலைந்தது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாம்ஸ போஜனக் குறைவும் மரக்கறி ஆகார உயர்வும்.

தொகுதி - 7 - பகுதி - 3 - பக்கம் - 71 - தொடர்ச்சி.

இவ்விதமிருந்தும், இவ்வுலகமுழுவதும் ஜீவவதை யென்கிற சித்திரவதையே பெருத்திருக்கின்றது, ஆயிரக்கோடிகள் கணக்காய் ஆடு மாடுகளையும், கோழி குருவிகளையும், கொன்றுதின்பதே குணமெனக் கொள்ளப்படுகின்றது! ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலிய இடங்களில், அதிகமாய்ப் பரவியிருக்கும் இந்த அக்கிரமத் தொழிலை அடியோடே ஒழிக்கவேண்டுமென்கிற நல்ல எண்ணத்தோடே வல்லசபைகளை வகை வகையாய் நாட்டியிருக்கின்றார்கள். இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா; ஜர்மனி முதலிய பற்பல இடங்களிலும், மாம்ஸபோஜன நிவிர்த்தியும் சுத்த * சைவபோஜனமாகிய மரக்கறி யாகார விர்த்தியும் இப்பொழுது வரவரப் பிரபலமாய்க்கொண்டு வருகின்றன, எங்குபார்த்தாலும் ஆசாரச் சாப்பாட்டிற்கென்று சத்திரங்களும் சாவடிகளும், காபிஹோடல்களும் ரெஸ்டாரண்டுகளும் ஏற்பட்டு விளங்குகின்றன.

இப்படியிருக்கும்பொழுது, தொன்று தொட்டு, சைவ ஆகாரத்தையே சிறப்பாய்க் கருதிக்கொண்டு வந்திருக்கிற நமது நாட்டில், புலாலுண்ணுதலும் ஜீவஹிம்சை புரிதலும் பெரிதும் நடமாடுகின்றனவென்பதை நோக்கப் பெரிதும் நமக்கு வருத்தத்தை விளைக்கின்றது. பொருளொன்றையே பொக்கிஷமெனக் கருதாது, கருணையையும் அருளையுமே கடைத்தேற்றும் வழியெனக்கொண்டிருக்கும் நமது நாட்டில், க்ரூரமான செய்கையையும் கோரமான கொலைத் தொழிலையும் சாம்ராஜ்யமெனக்கருதிச் சகஜமாயேற்பது உசிதமானதென்று ஒருவராலும் கூறமுடியாது. ஆக இத்தகைய அநாகரீகமானதும், இரக்கமுள்ள மனதிற்கு இசையாததானதும், ஆலோசனை யுள்ளவர்கள், அறவே ஒழிக்கத் தக்கதானது

* மன்னா உணவு எனப்பொருள்.

மாயுள்ள புலாலுண்ணலை நம்மிலேனோர் பெரும்பாலும் கையாடிவருவது ஆச்சர்யத்தையும் துக்கத்தையும் விளைக்கின்றது. ஆகையால் இக்கொடிய வழக்கத்தை அடியோடே போக்குவதற்கு, புலாலுண்ணல் புலால் மறுத்தல் என்னும் கட்சிகளின் ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பற்றி நம்மவர் தெரிந்து கொள்வது இன்றியமையாததாகின்றது.

முதலாவது — மனிதனது தேக அமைதி புலாலுண்ணலுக்கு ஏற்றதா?

அனடமி (Anatomy) என்கிற தேகக்கட்டு நூற்படி ஆலோசிக்கும்போது, மனிதனது உடம்பின் அமைதி, மரக்கறி ஆகாரத்திற்கே யமைந்ததென்பது பெறப்படுகின்றது. மனிதனது பற்களைப்பற்றி முதலில் ஆலோசிப்போம். மனிதனது பற்களில் நாய்ப் பற்கள் (Canineteeth) என்கிற ஒருவகைப் பற்களிருப்பதால், நாய்கள் மாம்ஸம் தின்பது போலேயே, புலாலுண்ணும் இயற்கை யுடையவனும் கடவுளால் படைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று அநேகர் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள். இது தப்பான கொள்கை. மாம்ஸம் தின்னும் மிருகராசிகளில், மேற்கூறியபற்கள் கூரியவையாயும் நீளமாயுமிருக்க, மனிதராசியில் அவைகள் கூரில்லாமலும், மற்றபற்களோடு சமமாயும் அதிக நீளமில்லாமலு மிருப்பதே, மனிதராசியில் காணப்படும் அந்தப்பற்கள் மாம்ஸ போஜனத்திற் கென்று அமைக்கப்படாதவை யென்பதை ஆக்ஷேபனை யில்லாமல் ஸ்தாபிக்கின்றது. இன்னும் மாம்ஸம் தின்னும் மிருகராசிகளுக்கும் மனிதராசிக்கும் காணப்படும் வேற்றுமைகளில் குடலைப்பற்றியது முக்கியமான மற்றொன்றாம். மாம்ஸ பக்ஷணிகளாகிய மிருகங்களின் குடல் அவற்றின் உடம்பைக்காட்டிலும் மூன்று பங்கு நீளமாயிருக்க, மனிதனின் குடல் அவன் உடம்பைக் காட்டிலும் பன்னிரண்டு பங்கு நீளமாயிருக்கிறதென்பதே, மனிதன் மாம்ஸ போஜனத்திற்காகக் கடவுளால் உத்தேசிக்கப் பட்டவனல்லன் என்பதை நிலை நிறுத்துகிறது. மாம்ஸ உணவு வயிற்றில் ஒருவித கெடுதியடைந்து அதிக நேரம் குடலில் தங்குவது கெடுதியுண்டாக்குமென்றும், மனிதனுடைய குடல் அதிக நீளமாயிருப்பதால் அதிக நேரம் அங்குத் தங்கிக் கெடுதிவிளைக்க நேரிடுகிறதென்றும், மாம்ஸத்தையே தின்னும் விலங்குகள் குடல் அதிக நீளமில்லாதிருத்தலால் அதிக நேரம் அங்கே தங்காமலும் கெடுதி விளைக்காமலும் இருக்க நேரிடுகின்றதென்றும் சில வைத்திய நிபுணர்களின் அபிப்பிராயம்.

மேற்கூறிய வித்தியாசங்களெல்லாமலும், மாம்சமே தின்னும் மிருகங்களுக்கும் மனிதனுக்குமுள்ள இன்னும் சில வித்தியாசங்கள் காணப்படுவனவற்றை அடியிற் குறிக்கின்றோம் :—

1. மாம்ஸ பக்ஷிணிகளாகிய மிருகங்களுக்கு நான்கு கால்களிருக்கின்றன ; மனிதருக்கு இரண்டு கால்களிருக்கின்றன.

2. அம்மிருகங்கள் நான்கு கால்களாலும் நடந்துபோகின்றன : மனிதன் இரண்டு காலில் நடக்கிறான்.

3. அவைகட்கு வாலிருக்கின்றன . மனிதருக்கு வாலில்லை.

4. அவைகளின் கண்கள் பக்கத்தே பார்க்கும் பார்வையுடையனவாயிருக்கின்றன : மனிதன் எதிரே பார்க்கும் பார்வையுடையவனாகிறான்

5 அவற்றின் தலையில் துவாரங்களில்லை : மனிதன் உடம்பில் தசலக்ஷக் கணக்கான துவாரங்களிருக்கின்றன.

6. அவைகட்கு இன்ஸைஸர் (Incisor) பற்கள் அவ்வளவாய்ப் பெருத்துக்காட்டவில்லை. மனிதனிடம் அவைகள் நன்றாய்ப் பெருத்திருக்கின்றன.

7. மோலார் பற்கள் அவைகளுக்கு கூரியவையா யிருக்கின்றன : மனிதனுக்கு அவைகள் அவ்வளவு கூர்மையாயில்லை.

8. அவைகட்கு நாவில் சாலைவா (Saliva) என்னும் திரவத்தையுண்டாக்குகிற சிறு பைகள் மிகச் சிறியவையாயிருக்கின்றன: மனிதனிடம் காணப்படும் அந்த சாலைவா க்ளாண்டுகள் (Salivary glands) மிகப்பெருத்திருக்கின்றன.

9, மாம்ஸம் தின்னும் மிருகங்களினுடைய நாக்குகள் முட்களைப் போல் சுரசுரப்பா யிருக்கும் : மனிதருடைய நாக்கு வழவழப்பாயிருக்கும்.

10. அம்மிருகங்களுக்கு முலைக்காம்புகள் வயிற்றிலிருக்கின்றன : மனிதருக்கு மார்பிலிருக்கின்றன.

11. அம்மிருகங்களுக்கு இரைப்பை சாதாரண பையாகவும் உருண்டை வடிவினதாகவுமிருக்கிறது : மனிதருக்கு இரைப்பை (Stomach) யோடு டியோடினம் (Duodenum) என்கிற இரண்டாவது தீனிப்பை இருக்கிறது.

12. கோலன் (Colon) என்கிற பெருங்குடல், மாம்ஸபக்ஷணமிருகங்களுக்கு வழுவழுப்பாயிருக்கிறது : ஆனால் மனிதருக்கு அதில் 'பொருக்குகள்' அல்லது 'உபுக்குகள்' இருக்கின்றன.

13. அம்மிருகங்களுக்கு கூரிய நகங்களிருக்கின்றன : மனிதருக்குத் தட்டையான நகங்களிருக்கின்றன.

14. மிருகங்கள் நாலுகாலாலும் கவிழ்ந்து நடக்கின்றன : மனிதரோ நிமிர்ந்து இரண்டு காலால் நடக்கிறார்கள்.

மேற்கூறிய சில வித்தியாசங்களால், மனிதர் காய் கனிவர்க்கங்களைத் தின்பதற்கு ஏற்ற அமைதியுடையவர்களென்பதும், மற்ற மிருகங்களைப்போலல்லாது கனிவர்க்கங்களையும் கொட்டை வர்க்கங்களையும் புசிப்பதே அவர்கள் இயற்கைக்கு அமைந்ததாயிருக்கிறதென்பதும் ஏற்படுகின்றன. கார்போஹைட்ரேட்டைப் போன்ற உஷ்ணம் தரும் ஆகாரம் சாப்பிடும் காரணத்தால் உண்டாகும் கொதிப்பை வியர்வையால் போக்குவதற்காகவே, அவர்கள் தேகத்தில் துவாரங்கள் அதிகமாயுண்டாயிருக்கின்றனவென்றும், ஜீரணமாகாத அனுவசியமான சில உணவுப்பகுதிகள் சரியான உணவுகளோடு கலந்து வயிற்றில் செல்லுமானபடியால், குடலில் அவை மெதுவாய்ப்போகும்படியாக 'உபுக்குக'ளிருக்கின்றனவென்றும், மிருகங்கள் பாய்ந்து பிராணிகளைப் பிடிப்பதுபோல் மனிதராலாகாதென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. எந்தவிதமாய்ப் பார்த்தாலும் மனிதருடைய அங்கங்கட்கு மரக்கறி ஆகாரத்திற் கேற்றதாயிருக்கின்றதேயன்றி மாம்ஸம் புசிப்பதற் கேற்றதாயில்லையென்று நன்கு ஏற்படுகின்றதென அநேக சாஸ்திர நிபுணர்கள், ஆங்கில விஞ்ஞான சாஸ்திரம் கைவந்த வித்தகர்கள், அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

' மிகப் பெயர்போன ஜீவதத்துவ சாஸ்திரியாராகிய பாரன் குயுவியர் (Baron Cuvier) பின்வருமாறு சொல்லுகிறார்: ஒற்றுமை வேற்றுமை நோக்கி அங்கங்கட்குச் சாஸ்திரம் வாசித்தல் மனிதன் கனிவர்க்கங்களைத்தின்னும் மிருகங்களுக்கு ஒவ்வொன்றிலும் ஒத்தும் மாம்ஸ பக்ஷணஞ்செய்யும் மிருகங்களுக்கு எதிலும் ஒவ்வாமலும் இருக்கின்றான்."

இன்னும் வரும்.

தி. பக்தவத்சலம் பிள்ளை, B. A ; M. P. P. I.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் 1918-ஆம் மார்ச்சு மாதத்தின் வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
1918ஆம் பிப்பிரவரிமீ 28உ இருப்பு ...	160	5	7	லிகிதர் சம்பளம் ...	20	0	0
சாமாஜிகர் வருட சந்தா ...	82	8	0	காகிதம் ...	31	11	0
				அச்சுக்கூலி ...	4	4	0
				தபால் செலவு முதலியன ...	73	1	0
					129	0	0
				மார்ச்சுமீ 31உ இருப்பு...	*114	0	7
				*ஆயுள் சமாஜிகர் சந்தா ரூபா 580-0-0			
ஆக மொத்தம்...	243	0	7	ஆக மொத்தம்...	243	[illegible]	7

K. Subramaniyam Pillay, M.A. M.L., Secretary. M. Kandasawmy Mudaliar, B.A. Auditor. W. T. Govindaraja Mudaliar, Treasurer.